

Etika për fëmijë

Dhuratë e përmuajshme, nga revista "Etika"

Viti I Numri 11 - Nëntor 2011

Kush dhuron, fal dashuri,
s'bëhet vonë, kurrë, o fëmijë!

Kur jeni të mërzitur...

Emine Tashgetiren

Të dashur vogëlushë!

Paqja, mëshira dhe begatia e Allahut qoftë mbi ju!

- Doktor, mërzia është shqetësimi im! – i tha i sëmuri mjekut. Mërzitem! Nuk më kalon mërzia... Kam filluar të mërzitem shumë!..

Mjeku e dëgjoi sa e dëgjoi, pastaj i tha:

- Kam tri këshilla për ty. E para është të shëtisësh. Të shëtisësh nëpër botë!

Ndërkohë, i sëmuri ndërhyri menjëherë duke i thënë:

- Doktor, s'kam lënë vend pa shëtitur. Pothuajse në çdo shtet kam shkuar...

Mjeku e dëgjoi sa e dëgjoi, pastaj i tha:

- Këshilla e dytë është që të shikosh veprat artistike.

- Kam shëtitur në mbarë botën dhe, kudo që kam shkuar kam vizituar veprat e artit dhe muzetë. Këtë gjë e kam edhe pasion, - u përgjigj i sëmuri.

Mjeku e dëgjoi sa e dëgjoi dhe pa u mërzitur, prapë i foli:

- Është një kloun, i cili këto ditë do të japë një shfaqje në qytetin tonë. Do të ketë një pjesëmarrje masive aty. Nuk ka njeri që ta mbajë të qeshurën, kur ta shohë atë. Ai të gjithë i bën të qeshin. Shkoni tek ai. Po, po, shkoni. Aty do të harroni shqetësimet e mërzinë...

I sëmuri, me një buzëqeshje të venitur, i tha mjekut:

- Ai, klouni që ju thoni, i dashur doktor, jam unë!..

Mund të keni mundësi të bëni gjithçka, mund të keni realizuar të gjithë dëshirat e juaja, por mund të mos keni prehje shpirtërore. Ekziston edhe një ushqim shpirtëror... Po cili është ky?.. Po jua them:

Zemrat qetësohen vetëm kur përmendin Allahun!

Këtë fjalë e mora nga Kurani. Kurani është fjala e Zotit. Është Ai që na krijoi ne, gjithçka, dhe zemrën tonë. Ai na njeh më së miri dhe di, se cili ushqim është për zemrën.

Ai thotë: "Ushqimi i zemrës është qëndrimi

bashkë me Allahun... Nëse qëndrohet bashkë me Allahun arrihet prehja shpirtërore, ikën uria dhe arrihet në ngopje. Të lidhesh me Atë, të jesh me Atë, të bëhesh njeriu që Ai pëlqen... Ky është ilaçi që i bën mirë dhimbjes së zemrës.

Ekziston diçka që quhet stres. Unë edhe atij i them dhimbje zemre, shqetësim zemre.

Ja pra, ilaçi i saj është pikërisht ta ndjesh brenda Krijuesin...

Të dashurit e mi të vegjël,

Keni vënë re ndonjëherë që nëna juaj lexon Kuran pranë bebeve? Sikur e dëgjojnë ëmbëlsisht vocërraket Kuranin...

Unë mendoj se kjo gjë ndodh për arsye se ne lindim me një dije paraprake rreth Zotit tonë. Ka ekzistuar një vend që quhej "Kalu bela". Ai është vendi, kur Zoti ynë u ka thënë shpirttrave të njerëzve: "A nuk jam Unë zoti juaj?"

Dhe shpirtat i janë përgjigjur: "Po, Ti je Zoti ynë!"

Sikur i kemi dhënë besën Zotit. Më pas vjen jeta e kësaj bote... Brenda nesh gjenden gjurmët e asaj fjale të dhënë.

Njeriu ka nevojë të qëndrojë me Krijuesin e tij, që nga lindja, pastaj në fëmijëri, në rini, në çdo periudhë të jetës së tij; por edhe çdo çast e çdo ditë... Sepse zemrat qetësohen vetëm duke përmendur Allahun.

Zoti dëshiron që ne ta kujtojmë Atë, t'ia dimë mesazhet e Tij, ndërkohë që secili kryen punën e tij. Kërkon prej nesh që t'ia kushtojmë Atij pesë kohë. Ky është namazi. Kur jemi në namaz, ne qëndrojmë në prani të Zotit dhe i drejtohem Atij. Pa shikoni veten tuaj pas namazit, do të ndjeni veten të lumtur. A nuk është bukur të mendosh: "Jam bashkë me Zotin e Madhëruar. Ai më përgjigjet për gjithçka që më nevojitet. Ai më mbron nga çdo rrezik."

Kështu, kur jeni të mërzitur, drejtohuni Atij, të dashur vogëlushë, miq të mi të vegjël. Kurrë nuk do të jeni të mërzitur! Sepse unë nuk ndihem mirë, kur, ju jeni të mërzitur...

Xhevat Beqaraj

Nëntori

Rubinetat të na lagë
Pa kursim i hap.
Udhëve mbi koka njerëzish
Çadrat marrin vrap.

S'pushon shiu i nëntorit,
Era fryn e egër.
Në palë të flamurit shqipja
Krahët rreh më tepër...

Etika për femrë

Viti I Numri: 11 - Nëntor 2011

Drejtor
& Kryeredaktor:
Alban Kali
albankali@yahoo.com
+355 69 24 23 989

Redaktor:
Xhahid Bushati
xhahidbushati@yahoo.com
+355 69 28 20 975

Redaktore gjuhësore:
Ma. Irida Hoti
Përkthyes:
Artur Tagani
Ilir Hoxha

Dizajn - Grafik:
Bledar Xama
bledar_xama@hotmail.com

Adresa: L: Vasil Shanto - Rr: Çajupi - Shkodër - Albania / Tel: +355 22 254 634 / Fax: +355 22 254 633
Zyra e përfaqësimit Maqedoni: Rr: Stiv Naumov - Nr. 9 - lokal 25 - Shkup - Maqedoni / Tel: +389 71 956 271
Zyra e përfaqësimit Kosovë: Rr: Ardian Zurnaxhiu - pn. Ralin - Prizren - Kosovë / Tel: +381 29 222 795

Një ditë vjeshte...

Zogu iku, pema hesht,
U zverdh gjethja. Është vjeshtë.

Gjethja ra në trotuar,
pas e ndjek një djalë i mbarë.

Pa e merr, e hedh në kosh,
gjethja gjethe është bosh...

Dhe tani ca kalimtarë
Ëcin qetë në trotuar...

Kurrë nuk bëhesh vonë...

- Mirëmëngjes, macja ime!
- Mjau-mjau, më fal gëzime!

-Orë që ikën dhe vrapon,
hapi im, mos, po vonon..?

• Kush dhuron, fal dashuri,
kohën gjejnë akrepat e mi!

- Gjyshja ime, mirëmëngjesi!
- Të puth faqen, ime mbesë!

-Orë që ikën dhe vrapon,
hapi im, mos, po vonon..?

• Kush dhuron, fal dashuri,
s'bëhet vonë, kurrë, o fëmijë!

Kukafshehtas

Ihsani po luante kukafshehtas me shokët e tij.

Kur të gjithë u shpërndanë për t'u fshehur, ai u fsheh mbas pemës së madhe të gështenjës, e cila ishte në qoshe të rrugës. Ebeja e kishte të vështirë ta diktonte atë.

Ja, në ato momente Ihsanit, i cili qëndronte i fshehur pas pemës së gështenjës, iu afrua një burrë me mjekër të bardhë. Nuk ishte nga ky qytet. Ai i tha:

- Bir, të të pyes për një adresë?

Ihsani, i shqetësuar, u kthye prapa. E vuri dorën te buzët dhe ia bëri me shenjë që të heshte.

Burri i moshuar nuk e kuptoi se, pse duhet të heshte. E pa Ihsanin me habi dhe i tha:

- Pse të hesht, mor bir? Unë të pyeta diçka. Nëse e di, thuaje. Nëse nuk e di, atëherë pusho ti. Me të vërtetë fëmijët janë të çuditshëm!

Ebeja pa se burri i moshuar po fliste me dikë pas pemës. E kuptoi se njëri prej shokëve të tij ishte fshehur atje. Iu afrua pemës duke ecur në majë të gishtave.

Burri i vjetër nuk po duronte dot më, u kthye prapa duke thënë:

- Sa keq, këtyre fëmijëve nuk ua paskan mësuar urdhërin e Pejgamberit tonë (a.s.), i cili thotë:

“T'i tregosh rrugën atij që të pyet për një adresë, është mirësi.” (Tirmidhi)

Ihsani u turpërua shumë. Harroi se ishte në lojë. Doli nga vendi ku ishte fshehur dhe shkoi pranë burrit të moshuar. Atij i dritësonte fytyra. I kërkoi ndjesë dhe e shoqëroi për në vendin ku do të shkonte.

Njeriu ters

Avniu ishte një djalë që ngatërrohej me të gjithë, ndaj shokët nuk e donin.

Një ditë vjeshte fëmijët ishin mbledhur pranë liqenit dhe po flisnin për detet e liqenet. Ata thonin se detet janë më të thella dhe ujin e kanë më të ftohtë.

Avniu, siç bënte gjithmonë, mbrojti të kundërtën. Shokët nuk filluan të debatojnë me të, sepse, tashmë e dinin zakonet e tij.

Më vonë filluan të hidhnin gurë të hollë e të sheshtë mbi ujë. Gurët e rrumbullakët kërcenin si thellëza mbi ujin blu të liqenit.

Atë ditë Faruku ishte më i suksesshmi. Gurët që hidhte e çanin ujin dhe shpërndanin valëza.

Avniu, i cili e kishte zili Farukun, i tha:

- T'i shoh njëherë gurët që ke në dorë?

Faruku e hapi grushtin dhe ia tregoi gurët që kishte mbledhur. Në të vërtetë ato gurë nuk kishin ndonjë ndryshim nga gurët e tjerë, por Avniu, si i prapët që ishte, kërkonte të gjente një pretekst, ndaj i tha:

- Sigurisht, paske mbledhur gurë të hollë si letër. Kushdo t'i kishte këto gurë, do i bënte të rrëshqisinin mirë.

Faruku, ngaqë ishte një fëmijë i kuptueshëm, i tha:

- Merri këto dhe më jep ato që ke në dorë.

Por përsëri nuk ndryshoi ndonjë gjë.

Hajdari, i cili ishte vrarë në një aksident, iu afrua Avniut duke çaluar dhe i tha:

- Sot nuk qenke në formë, i dashur.

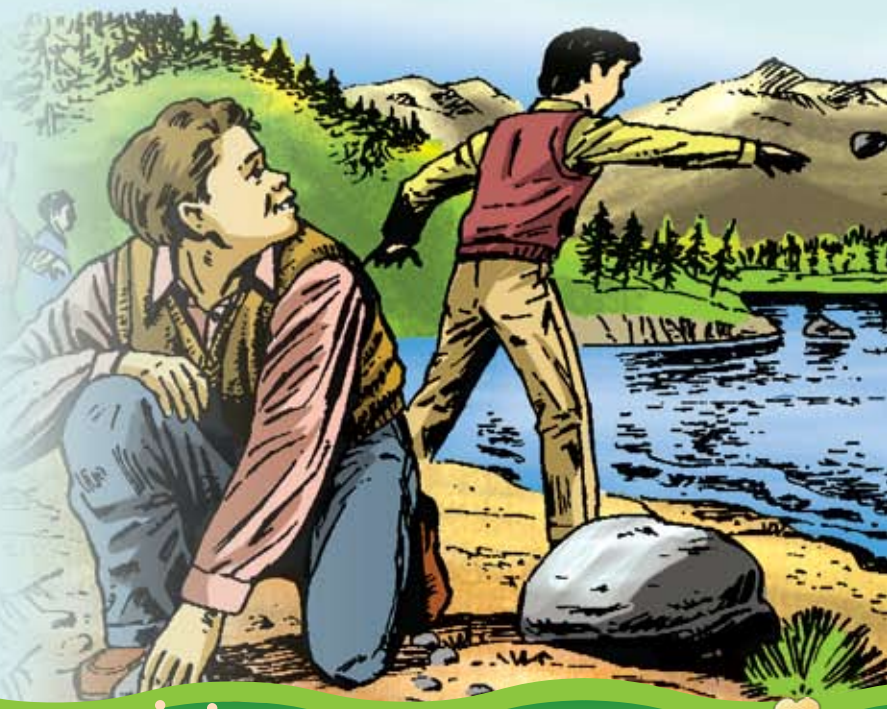
Avniu i bërtiti duke iu përgjigjur ashpër:

- Ti s'ke mend për këtë punë, o topall!

Kjo sjellje e keqe e Avniut, i zemëroi fëmijët e tjerë. Të gjithë i thanë se Avniu nuk duhej ta thoshte atë fjalë. Ai po sillej keq.

Veprimi i Avniut është në kundërshtim me këtë hadith të Pejgamberit tonë (a.s.), i cili thotë:

“Mos debato me vëllain mysliman! Mos u tall me të!”. (Tirmidhi, Birr, 15)

I Zoti i Qabesë

Në temperaturat përvëluese të shkretëtirës, një ushtri e përbërë nga qindra njerëz, deve dhe elefantë ishte nisur drejt Qabesë. Merrnin përpara edhe kopetë e deveve që takonin gjatë rrugës për në Mekë.

Ishte Ebreheja në krye të kësaj ushtrie. Ai ishte valiu i Jemenit. Kishte vendosur të shkatërronte Qabenë.

Në mesin e devesë që kishte marrë gjatë rrugës ishin edhe devetë e Abdulmutalibit.

Prijësit mekas ishin mbledhur nën udhëheqjen e Abdulmutalibit. Ata e dinin se nuk mund ta mundnin ushtrinë e Ebrehesë. Ndaj kishin vendosur të fshiheshin në malet përreth Mekës. Ndërkohë, në mbledhje shfaqet përfaqësuesi i Ebrehesë.

- Ebreheja dëshiron të takohet me prijësin e Mekës, - tha ai.

Abdulmutalibi duke marrë edhe dy fëmijët me vete, u nis së bashku me përfaqësuesin e Ebrehesë. Pas pak mbërritën tek vendi ku kishte ndaluar ushtria e Ebrehesë. Abdulmutalibit iu tha të hynte në çadrën, ku ishte Ebreheja. Dy prijësit panë njëherë njëri-tjetrin, pastaj Abdulmutalibi foli i pari:

- Dua dyqind devetë e mia që m'i kanë vjedhur ushtarët e tu!

Ebreheja e pa i habitur.

- Unë jam nisur të shkatërroj Qabenë, e cila për ju është vend i shenjtë, kurse ti më përmend devetë. Unë prisja që ti të më kërkoje, të mos e shkatërroja Qabenë."

Abdulmutalibi iu kthye qetësisht:

- Unë jam i zoti i deveve, Qabenë do e mbrojtë i zoti i saj.

Ebrehenë e nevrikosën këto fjalë dhe me një ton të lartë të zërit, i tha:

- Asgjë s'më bën të heq dorë nga ajo ç'kam vendosur të bëj! – dhe urdhëroi që t'ia jepnin devetë Abdulmutalibit.

Abdulmutalibi mori devetë dhe u kthye në Mekë. U tha mekasve:

- Ushtria e Ebrehesë është shumë më e madhe sesa e mendojmë. Duhet të largohemi dhe të shkojmë në male.

Bashkë me prijësit e Kurejshëve erdhën pranë Qabesë.

U ishin lagur mjekrat nga lotët që u rridhnin nga sytë. Hapën duart dhe me një zë që u dridhej bënë DUA:

Allahu ynë, ruaje shtëpinë tënde! Ata kurrë nuk do të dalin mbi fuqinë tënde!

Pasi Abdulmutalibi ia dorëzoi Qabenë të zotit të vërtetë, doli në mal dhe filloi të priste. Kjo pritje i mori disa ditë. Ushtria e Ebrehesë nuk po vinte. Vendosi që të dërgonte disa njerëz të merrnin fshehurazi të dhëna. Ata që shkuan u kthyen me një njeri të verbër. I verbëri filloi të shpjegonte. Ebreheja dhe ushtria e tij kishin pësuar një sulm nga mijëra shpendë Ebabilë. Zogjtë kishin lëshuar mbi ushtrinë gurëza. Gurët shkrinin gjithçka, kudo ku binin. Ushtria ishte asgjësuar e tëra, bashkë me elefantët gjigandë. Edhe ai me vështirësi kishte shpëtuar...

Allahu i Madhëruar e kishte mbrojtur Qabenë!

Haxhi

Përsëritetje të dashur fëmijë!

Muaji nëntor i këtij viti është një muaj shumë i çmuar dhe i shenjtë. Është muaji i kryerjes së Haxhit. A keni ndonjë nga familja, të afërmit, fqinjët apo shokët tuaj që do nisen në Haxh, këtë vit?

Sipas kalendarit, më, 06.11.2011, ditën e dielë, në ARAFAT, 21 km në lindje të Mekës, do të mbledhen myslimanë nga mbarë bota, nga çdo kontinent, shtet dhe komb. Miliona njerëz, nga namazi i mëngjesit gjer në darkë, do të bëjnë dhikër, tespih, dua, do të falin namaz dhe mes namazit të drekës dhe të iqindisë do të qëndrojnë në VAKFE (qëndrimi duke iu lutur Allahut). Sapo të perëndojë dielli në muzgun e mbrëmjes, këta 3-5 milionë njerëz fatlumë, do të zbresin në zonën e shenjtë që quhet MUZDELIFE. Aty do të falin namazin e akshamit dhe të

Aty mbledhin 70 gurëzat që do shejtanin në MINA. Pa lindur sit, do të bëjnë VAKFE-në zbardhë dita, do të shkojnë e lumtur që quhet KUR-në MINA dhe në vendet i bëjmë ibadet dhe i afro-

darkës. Aty do të kalojnë atë natë. të gjuajnë në mënyrë simbolike dielli, falin namazin e mëngjesit e MUZDELIFE-së. Sapo të në MINA. Atë ditë është dita BAN BAJRAMI. Haxhilerët tona bëjmë kurban. Kështu, hemi Allahut më afër.

Të dashur fëmijë!

Ibadeti i Haxhit, nuk mbarë përfitojmë ne nga Haxhi? Le Dëgjojeni! Në Haxh shkohet duke shëndeti, me qëllim që të na falë Zoti dhe të arrijmë pëlqimin e Allahut. Kush bën Haxh me këtë qëllim, padyshim që do të mëshirohet.

ron së shpjeguari... Po çfarë ta shpjegojmë shkurtimisht... sakrifikuar edhe nga pasuria edhe

Haxhi është thujse kongresi i përbashkët i myslimanëve të botës.

Haxhi është "Terapi shpirtërore" që të jep mundësinë e të kujtuarit të durimit, përpjekjes, bashkëpunimit, ndihmesës, sakrificës, mirësjelljes, thjeshtësisë etj. Vetëdija e së drejtës dhe e përgjegjësisë ndërtohet në Haxh.

Çdo njeri që duke besuar, kryen çdo detyrë me vetëdije të plotë, me Haxhin lartësohet shpirtërisht.

Myslimanët nga mbarë bota, njihen aty, bashkohen dhe arrijnë në vëllazërinë e besimit dhe adhurimit. Aty puqen vlerat materiale dhe shpirtërore, aty bëhen ngazëllimi i shpirtërave dhe i zemrave, aty bëhen buzëqeshje, çelin fjalët e ëmbla dhe aty toleranca ka dimension maksimal.

Të dashur fëmijë! Në Haxh falen të gjitha gjynahet që mund të kemi bërë me dashje apo pa dashje gjer atë ditë. Sa bukur, apo jo?!..

Më thonë se jam "fëmijë i nxituar"... Shpesh, prej nxitimit më hyjnë dy këmbët në një këpucë... Nuk është gënjeshtër..! E provova një herë... Njëra këpucë nuk m'i nxinte të dyja këmbët. Po të ishte ashtu, do të detyrohesha të blija dy këpucë...

Shpesh, nga nxitimi punët i bëj çorbë... Edhe kjo është gënjeshtër..? Jo. Në shtëpi çorbën e bën vetëm mamaja...

Nga gjithë ky nxitim, një ditë, mësuesi më tërhoqi vëmendjen në klasë... Isha nxituar në bërjen e detyrave... Në fakt ai që nxiton është babi im. Ngaqë nxiton se do të shohë televizor, më detyron t'i bëj detyrat edhe mua me nxitim.

Vetëm në mëngjes nuk nxitoj për të shkuar në shkollë. Unë nuk nxitoj fare edhe nëse ngelem vonë... Për të mos qenë i nxituar nuk ulem as në bankë...

Nëse mësuesi pyet, nuk nxitohem fare për t'u përgjigjur... Madje që të mos jem i nxituar, nuk e ngre as dorën...

Gjoja, kur bie zilja dalkam me nxitim nga

shkolla dhe nxitoj për të luajtur... Gënjeshtër, edhe kjo!.. Askush nuk më sheh se si dal nga shkolla dhe askush nuk e di se i pari shkoj në shtëpi. Nga i gjejnë këto gjepura për të më kritikuar!?

Thonë se ha me nxitim, kur më thërrret loja e futbollit. Edhe kjo është gënjeshtër-ë! Që të mos jem i nxituar, mamaja më përgatit ushqimin ta marr me vete. Për të mos u nxituar: edhe luaj me top, edhe ha ushqim në të njëjtën kohë...

Në fakt ajo që nxiton shumë, është mamaja ime... Në mëngjes më zgjon me nxitim... Unë nuk nxitohem, por ajo vendos gjithçka në çantën time. Bile me nxitim më vesh dhe këpucët... Më vesh dhe... dhe...

Hë, si thoni tani, a jam i nxituar unë?!..

Sigurisht që nuk jam...

Nejse, unë po shkoj tani, se shokët po më thërrasin e po më thonë me zë të lartë: "Nxito pak..! Prapë nuk nxitoj... Pse të nxitoj, që të vrapoj e të lodhem..? Më mirë, po marr një taksì dhe po shkoj ngadalë - ngadalë...

Mirëmbetëshi!...

Pashë në ëndërr sikur të kërkoja para borxh, por nuk m'i dhe.

E ç'më duhet mua, more Syzi...

Si ore ç'të duhet!? Ti më the se do të t'i jap kur të "zgjohesh"...

Dyqanxhiu na ka sjellë një letër në shtëpi. Sot qenka dita e fundit për të paguar borxhin.

Edhe neve na e ka dërguar...

Edhe neve na e ka dërguar, por nuk mendoj se është e vërtetë.

E vërtetë qenka!..

DIJETARI MENDJEMADH

Dijetari, me një shikim tallës, e pyet përsëri:

Po fizikë dhe kimi...,
apo edhe ato nuk i di!?

Po mirë, gramatikë nuk di,
matematikë, fizikë e kimi nuk di!
Po përse jeton në këtë botë, pral?

Mbase m'ka shku kot edhe një e katra tjetër e
jetës, po edhe ato s'i di, o zotni. S'kam msu
ather kur ishte koha pral..

Varkëtari nuk nxori asnjë fjalë, sepse koha po
prishej dhe dallgët sa vinin e po bëheshin edhe më të
mëdha. Pak më vonë, nga një anë duke luftuar me
dallgët dhe nga një anë i mërzhitur, i përgjigjet:

Jetoj që t'fitoj bukë e gojës
për t'ushqy kalamojt, zotni!

PËRRALLËZA E SHKRONJËS

KROKODILJA E MADHE DHE BRESHKAT E VOGLA

Krokodilja kaloi nga uji në breg. Hapi një gropë, lëshoi vezët, e mbuloi gropën dhe hyri përsëri në ujë.

Edhe një breshkë e madhe uji bëri të njëjtën gjë: I mbuloi vezët e veta në një gropë dhe hyri përsëri në ujë.

Kaluan aq ditë sa duhej të çelnin vezët e Krokodiles. Ajo futi në gojën e saj të stërmadhe një krokodil fare të vogël. Zvarrë - zvarrë, me kujdes

se mos ta kafshonte me dhëmbë, e çoi gjer te bregu dhe e futi në ujin e kulluar. U kthye, kapi e futi në gojë një krokodil tjetër... pastaj një tjetër... një tjetër... e kështu, me radhë, i çoi të gjithë krokodilët e saj në ujë. Pastaj u shtri në breg e po ngrohej në diell.

Befas, aty ku kishte lëshuar vezët, fare pranë, pa diçka që lëvizte. U kthye të shikonte se mos kishte harruar ndonjë nga të vegjlit e saj. Jo. Aty ishin plot breshkëza të vogla, që sapo kishin çelur nga vezët. Krokodiles as që i shkoi ndërmend t' i hante. I kapi ato krijesa aq të vogla, i futi brenda gojës së saj aq të madhe dhe kështu si këlyshët e saj, një e nga një i futi në ujë...

Mama breshka u habit, kur i pa vogëlushët e saj që koloviteshin nëpër valët e kaltra. Si kishin vajtur gjer atje? Kush i kishte çuar?...Asaj kurrë nuk i shkonte ndër mend se i kishte çuar Krokodilja!

Sa ndodhi të vërteta dhe të pabesueshme ka në këtë botë!...Çudi!...Çudi!...

Vonësja

Një ditë, Glearti dhe Fatjoni po ecnin me nxitim, sepse donin të shkonin me kohë në shkollë. Kjo gjë po u ndodhte shpesh. Ato nuk ishin si më parë të rregullt në orar.

Me kalimin e ditëve mësimet vështirësoheshin. Mësuesja u jepte më shumë mësimet dhe detyra. Ato rrinin deri natën vonë, sepse punonin ngadalë. Tani filluan të zgjoheshin vonë dhe të shkonin vonë në shkollë. Nuk ishin aktivë si më parë.

Mësuesja duke parë vonesën e tyre në mëngjes, ritmin e ngadaltë e kuptoi shqetësimin e tyre dhe vendosi t'i ndihmonte, sepse të dy ishin nxënës shumë të mirë, të edukuar, të qetë e të dashur me shokët e klasës.

Ajo u tha se nga klasa në klasë mësimet vijnë e vështirësohen, por edhe vetë fëmijët rriten, rritet edhe mënyra e të mësuarit. Prandaj fëmijët duhet të jenë më praktikë me të mësuarin e tyre dhe më të shpejtë në zhvillimin e detyrave. Nëse mësohet mësimi më përpara, detyrat bëhen më shpejt e më saktë.

Ato e kuptuan që mësuesja kishte të drejtë dhe vendosën të ndiqnin këshillat e saj.

Vonesa e mëngjesit u zëvendësua me përgjigjet aktive e të sakta, lodhja e tyre u bë kënaqësi mësimi. Të gëzuar nga suksesi i tyre ato falënderuan mësuesen.

Të njohim miqtë tanë, kafshët

Ada Mara

BULKTHI

Në fshat, ndër shtëpi,
Fshihet shpesh ai.

Natën, në qetësi,
Bën krri-krri!.. krri-krri!

Të punojë në arë,
Kurrë s'e kam parë...

S'e kuptoj: Përse
Bulkth e quajmë ne?!

LAKURIQI

Porsi zogu fluturoj.
Edhe miut i ngjasoj.
Rroj në shpella e nën çati,
S'jam as zog e s'jam as mi.

Ditën fle e natën gjuaj.
Kam dy sy, po kot t'i quaj

Unë shikoj me veshë. Çudi?
Do ta mësosh në zoologji.

Thonë, kam pamje të pështirë.
Të më njohësh ca më mirë,
Po të duash, pas më ndiq!
E kam emrin lakuriq!

MENDO PAK... E BUZËQESH

Ndihmojeni, arushin e vogël!

Arushi i vogël kishte ditëlindjen. Ndaj i erdhën për vizitë plot shokë e miq.

Kur erdhi radha t'i qeraste, Arushi i vogël e qerasi Ketrushin Bishtpufkë me reçel karrotash. (*Ketrushi u vrenjt në fytyrë dhe diçka donte të thoshte...*)

Ndërsa Lepurushin Bishtshkurtër e qerasi me një pjatë lajthi. (*Edhe Lepurushi u vrenjt në fytyrë*

dhe diçka donte t'i thoshte...) Por ja se ç'ndodhi më pas:

- Zhi – zhi – zhi, - dëgjoj Arushi të qeshurën e Gjinkallës. – Akoma nuk ke mësuar të qerasësh? Zhi – zhi – zhi...

Arushi i vogël mbeti i habitur. I skuqur në fytyrë, nisi të mendohej që t'i gjente sa më shpejt gabimet, por nuk arrinte...

**Ndihmojeni, fëmijë, Arushin,
që të jetë i gëzuar në ditëlindjen e tij!**

NGJYROS

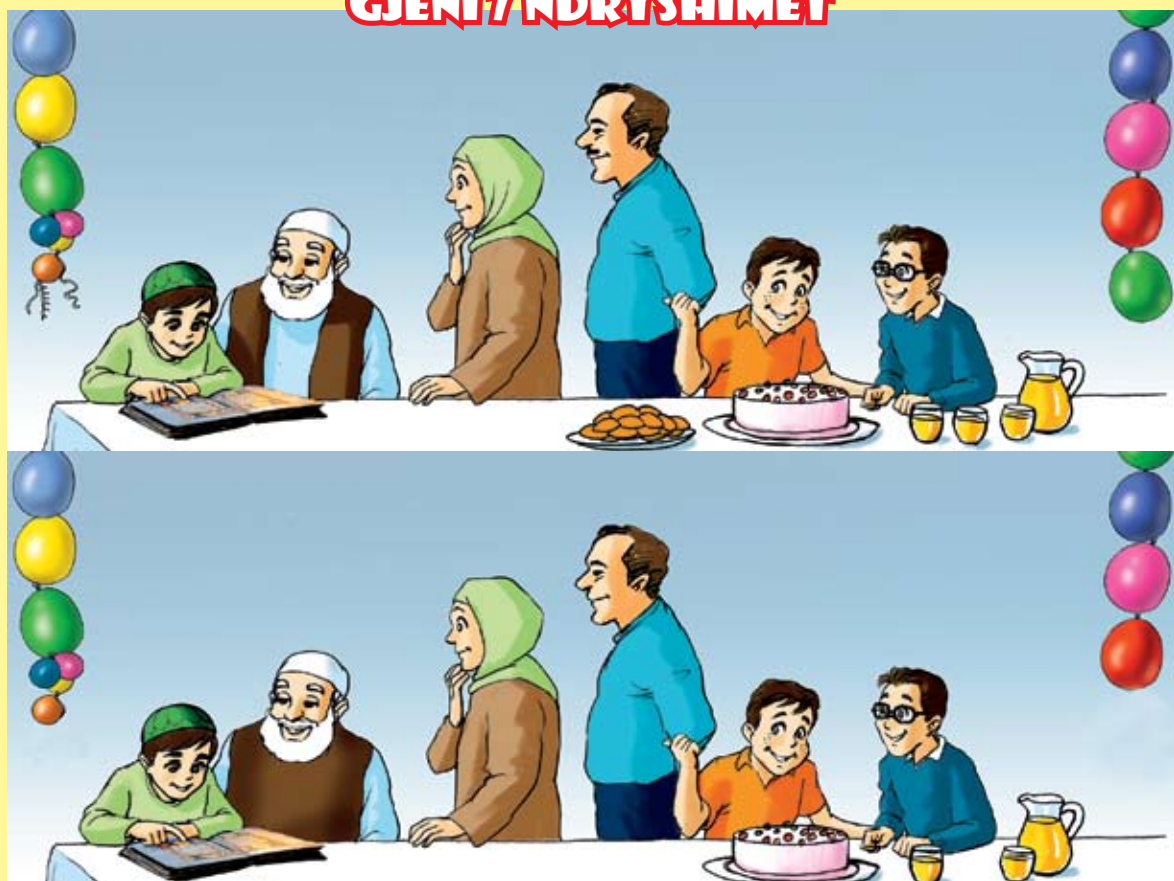

Njëra nga fotot e vogla duhet vendosur në vendin e duhur. Gjejeni atë?..

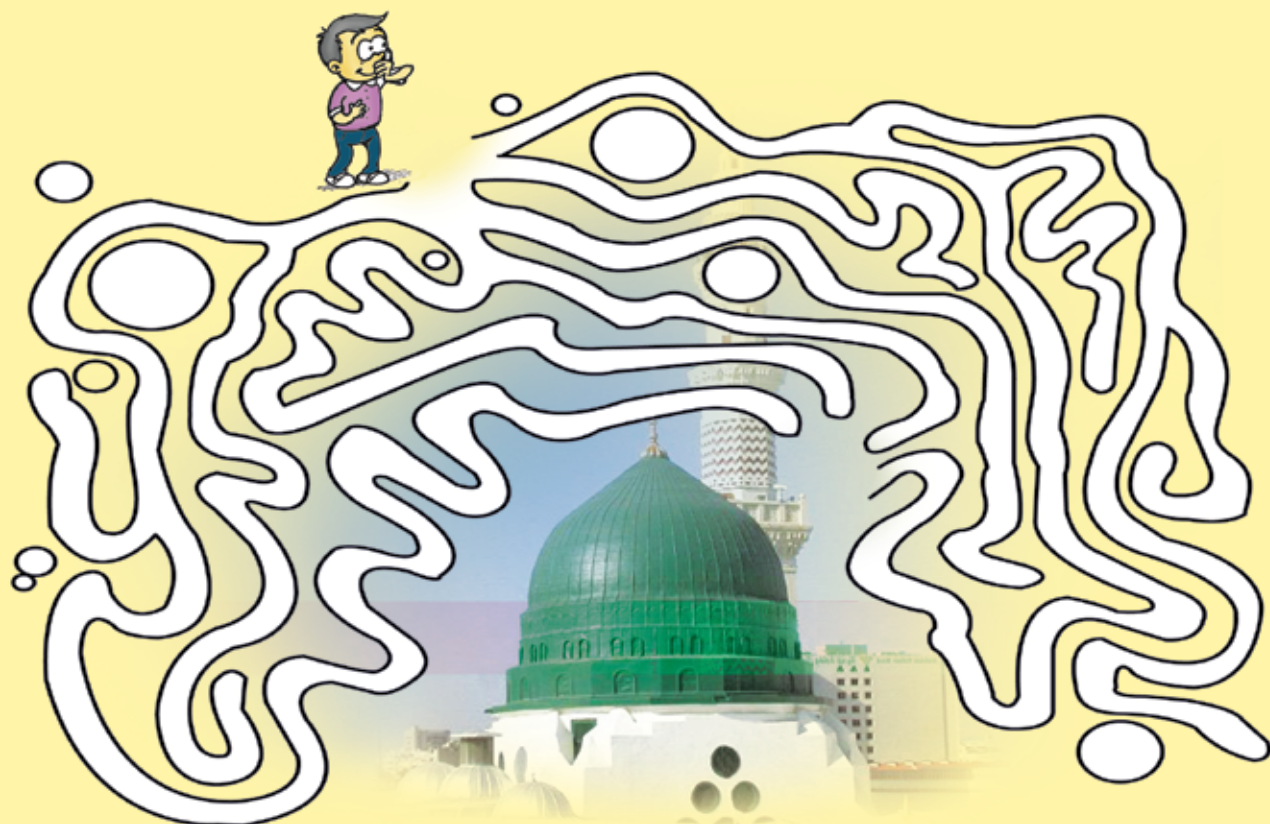
GJENI 7 NDRYSHIMET

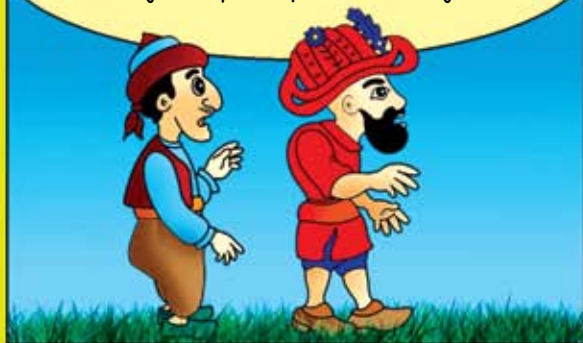
GJENI 7 NDRYSHIMET

Ndihmojeni Ahmetin të gjejë rrugën për të shkuar
tek xhamia e Profetit (a.s.).

Oboboo! Po vjen ky i çmenduri... Eja t'i ndërrojmë kapelet që të mos na njohë.

Ju njoha, por nuk do t'ju rrah. Kështu si qenkeni katandisur, jeni bërë për t'u ardhur keq.

Hajde kunguj...domate, patate, patëllxhanë!..

Hysen aga, koshat i ke bosh... përse bërtet kot?

Po bërtas që të mos e marrë vesh gomari se koshat janë bosh bre..

Në lagjen tonë

Xhaxhi dyqanxhi në shtëpi nuk na ka ngelur fare sheqer. Mamaja deshi një filxhan borxh deri sa të marrim tek dyqanxhiu.

Ouuu! Nëse unë jam dyqanxhiu, kush do t'u japi sheqer borxh? E nëse u jap unë, kush është dyqanxhiu?

Dyqanxhi efendi! Tek makaronat që bleva pashë një mizë...

Tek unë kaq ka o xhaxha. Nëse do të shohësh më shumë, shko në kopshtin zoologjik!

*Tani
në duart
tua*

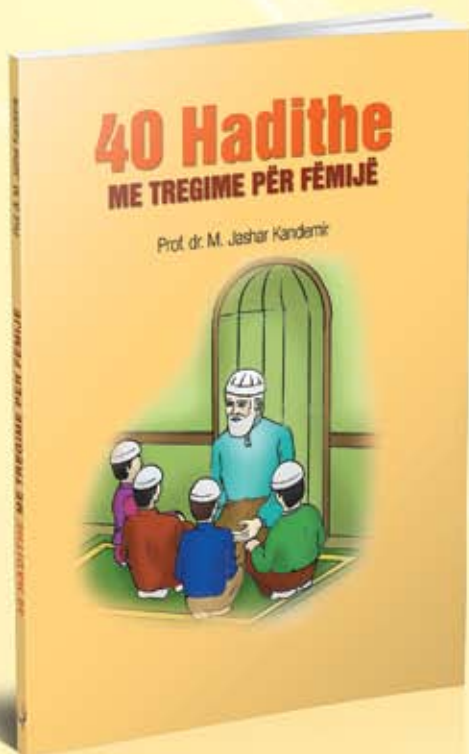
FEJA IME E BUKUR 2

TE MËSOJME KUSHTET E BESIMIT
PR GRESI

40 Hadithe

ME TREGIME PËR FËMIJË

*“Buqetë dyzet haditbësbe”
nga Pejgamberi ynë i dasbur...*

*Tregime të shkruara thjeshtë e qartë,
të ilustruar me shije dhe fantazi...*

*40 histori, të rrëfyera bukur
e me mjeshtëri të lartë artistike,
ku shpikat fitorja e së mirës mbi të keqen,
ku virtyti mund vesin.*

Vetëm
1€

PROGRESI
SOTIMI

www.progresibotime.com